

Nieuwsbrief Studio Harcigny

#5, augustus 2008

Eerste zomer in de Thierache

Zeventien augustus, 's avonds half elf, de drie zomerweken zijn alweer voorbij. Morgen crossen we weer terug naar Amsterdam. Maandag wacht het Hollandse leven weer... Voor even. Want in oktober krijgen we echt onze eerste groep! Voor die tijd valt er nog wel wat te doen, overigens...

Wat gebeurde er hier zoal in drie weken? Na aankomst in Harcigny, de laatste week van juli, stapten Lonnie en haar vriendin Corrie op de fiets voor een vier-landenronde over Luxemburg, zo'n 700 kilometer. Luxebeesten! Frank bleef intussen achter om te klussen - moederziel alleen, maar niet heus. Samen met Cédric het plaatsen van de trap voorbereiden, dat was precies wat hij wilde. De komende weken moest er in de verbouwing een flinke slag worden gemaakt...

'Fête foraine'

Gelukkig gebeurde er nog veel meer. De eerste week was er feest in Vervins, daarna het jaarlijkse dorpsfeest in Harcigny. Vier dagen lang kermis, 'animations', een dansbandje, disco, 'boules'. De 'animation' is een nostalgische revue met Franse chansons, veel nepglitter en veren in de feesttent naast de kerk. 'Boules' is de Picardische variant van klootschieten, jeu de boules met grote houten ballen. Het wordt gespeeld in groepjes van drie tegen drie, die steeds worden gewisseld. Na elke ronde geven niet de verliezers, maar de winnaars een rondje in het café van Bernard. Binnen een middag heb je zo het halve dorp ontmoet - en heel wat borrels achter de kaken. Erg gezellig. Het 'fête foraine' wordt besloten met een 'bal roulant, een rondtocht door het dorp op en achter een versierde kar die wordt getrokken door een

tractor. De kar houdt stil bij elk huis waar wordt geschonken en het is de bedoeling dat de kar het eind van de rondrit niet haalt...

Niet te geloven dat kermisexploitanten hier nog kunnen bestaan. Patrick en Jerome reisden een paar weken mee met de botsauto's. Het opbouwen en afbreken van de 'manèges' zoals de attracties hier heten is zwaar werk en het verdient geen sou - maar je bent van de straat en het feest krijg je erbij. Frank bracht nog een halve avond door bij de schiettent met Francis, de broer van Patrick - knallen met een echt jachtgeweer op een papieren nepduif. Francis wist niet van ophouden en had op een gegeven moment 23 flessen nepchampagne bij elkaar geschoten, die zijn vrouw braaf verzamelde in een grote plastic zak. Toen de flessen op waren, begon hij in te zetten op een samoeraizwaard, en draaide er zo tweehonderd euro doorheen. Niets aan te doen. Maar gezellig, dat wel.

We waren er niet op bedacht, maar volgend jaar moeten we zeker iets schenken bij het bal roulant...

Zoete inval

We hebben flink bezoek gehad. Ina en Jannie waren er, Corrie was er. Teddy kwam een dag of vier. Henk kwam langs, Jan-Willem, en Monique, Andra en Mariëtte. De laatste week is Frank nog op en neer gereden naar Nederland voor een training die hij niet wilde missen. Lonnie's broer Rombout reed mee terug. Vervolgens kwamen Martin en Els met Maaïke en Wouter langs, René en Madeline met kids en Anton en Paulien - allen op de terugweg uit Zuid-Frankrijk. Drie weken lang een zoete inval dus.

We hadden ons voorgenomen alleen 's morgens te werken, maar er was zoveel te doen dat we meestal de hele dag doorgingen. De tweede week arriveerde de trap, na twee maanden wachten. De

vereende inspanningen leverden veel op: op zolder een nieuwe achterwand met deur, een raam en zijwandjes, in de achterkamer van de zolder; water en afvoer voor de tweede badkamer, aanhelen van de zoldervloer, afstuuken van de vakwerk-pignon, beitsen van de zolderbalken. In de keuken: deels nieuwe wanden, het schilderen en plaatsen van de trap (eindelijk); in de tuin een schuingeplaatst, zelfsluitend hek voor de schapen, en zo voort.

De tuin is een stuk begaanbaarder geworden. Lonnie heeft zich met ziel en zaligheid op het uitroeien van brandnetels gestort. Na een ongehoorde hoeveelheid inkopen bij zowat alle bouwmarkten in de buurt is al het materiaal binnen om het beneden- en bovenhuis af te maken. Dat moet ook wel want de middelen zijn niet onbeperkt...

De eerste groep...!

Tegen het eind van de vakantie (?) belde een vriendin van Lonnie met de vraag of ze half oktober bij ons een trainingsweek met haar personeel kon doen... De eerste groep, en sneller dan gedacht! Wij flink gepiekerd of we voordien de keuken en extra badkamer klaar konden hebben. Na overleg met Patrick en Cédric bleek: wat ons betreft kan het. Als we een beetje (stevig) doorwerken...

Het was vooral een werkvakantie, dus. Maar we hebben toch mooi een dag gezwommen in La Nigaudière, een prachtig (helaas officieel gesloten) recreatiemeer twee dorpen verder. Paar brocantes bezocht (veel Ollanders!), paar terrasjes, af en toe uit eten. Trouwens, à propos de bien manger: in ruil voor de oogst bewerkt Jacky de tuin met zijn minitractor alsof zijn leven ervan afhangt. Hij bracht ons een geslacht konijn. Van Bernard, onze loodgieter en buurman, kregen

we twee keer versgevangen forellen.
Gecombineerd met aardappels en groenten van eigen grond smaakte het allemaal buitengewoon. Een van de mooie dingen hier is dat mensen anders omgaan met 'tijd'. Zo'n dorpsfeest duurt dagenlang, maar is geen moment langdradig. Je komt en gaat gewoon als je zin hebt, morgen is er ook nog. Nog meer dan anders kun je gewoon een half uur met elkaar op straat staan en slap ouwehoeren. Het duurt zo lang als het duurt en niemand 'moet weg' - het gesprek over vrijwel niets - met veel 'mwahhh', 'mmpffff' en 'je m'en fou' - is dan ook een kunst. (Frank bekwaamt zich er al aardig in.) Natuurlijk hebben mensen hier ook hun werk en verplichtingen, maar ze gaan er niet zo gestresst mee om. 'Time-management' is niet aan de orde. Van twaalf tot twee 's middags gaat de stekker eruit, of de winkel nu afbrandt of niet. Oneconomisch, niet 'klantvriendelijk', maar als je eraan went heeft het wel wat.

Komt de loodgieter vandaag niet? Dan komt hij morgen, of overmorgen. Of anders volgende week. Je leert daar geen probleem van te maken - dat scheelt een berg stress. Mensen zijn dan ook aanzienlijk vriendelijker en minder kortaf dan we in Nederland gewend zijn. Zouden we weer kunnen wennen in het drukke Nederland, in Amsterdam? Ook daar: genoeg te doen komende tijd...

Hieronder wat momentopnamen. Op <http://picasaweb.google.com/Harcigny> kun je uitgebreide repo's vinden van de vakantie en van de verbouwing tot nu toe.

Zin om te helpen?

Wie wil komen helpen, lekker fysiek bezig zijn in prettig gezelschap, is natuurlijk bijzonder welkom. Meld je tijdig, dan kunnen we kijken of er onderling iets met vervoer te regelen is.

Periodes:

- Week van 6 t/m 14 september: leggen van de zoldervloer
- Periode 27 september t/m 5 oktober: grootscheeps afstuuken en schilderen.

Reminder: We gaan zodra het kan een groot feest organiseren voor iedereen die heeft meegeholpen...

Nou, tot later!!

Frank en Lonnie

De eerste bessen, en een kamer die gelukkig weer bruikbaar is

De trap, een echte doorbraak ; Idyllisch wandelen ; klaphek voor/tegen de schapen, de moestuin is veilig.

La Nigaudiere, pas ontdekt zwemparadijs en ' boules' , hoogtepunt van het doprsfeest

Vooruitgang op zolder, het eten is altijd goed en de eerste appeloogst

